

Никола Никитовъ

Бащина кѣща

Да видишъ въ двора бащината кѣща
и цвѣналитъ вишни съ нѣженъ дѣхъ,
тополата, що съ сѣнка я обгрѣща,
въ небето вбила свѣтлия си връхъ.

Отпредъ тѣмнѣятъ кичести чешмири
край плочника отъ пѣтната врата.
Въ стената скрито тукъ щурецѣтъ свири
и кротичко приспива презъ ноцѣта.

Цѣлъ день игралъ на воля и на слѣнце,
честитъ заспивашъ въ майчина пола,
растешъ безгрижно като плодно зрѣнце
и въ сѣнъ очаквашъ орлови крила. . .

Израсълъ момѣкъ — кръвъ сърдце прелива —
и трѣгвашъ смѣло, маменъ отъ свѣтѣтъ.
На тежѣкъ часъ въ тревогата горчива
какъ леко е да спомнишъ роденъ кѣтъ!

